

ter til at spørge parterne i sådan en sag, inden man anlægger retssagen.

Selv om Forbrugerombudsmanden gør sig de største anstrengelser for kun at anlægge sagligt velbegrundede retssager, virker det ikke umiddelbart betryggende for retssikkerheden, at enhver kan blive sagsøger i en retssag uden at blive spurgt først, blot fordi Forbrugerombudsmanden har besluttet det.

Hvad er konsekvensen af, at en sag, man er med i, fordi man ikke har meldt fra, eventuelt tabes? Hvad vil det sige, at gruppemedlemmer i et gruppessøgsmål efter frameldingsmodellen alene kan pålægges at bidrage til sagsomkostningerne »inden for rammerne af deres eget faktiske kontante udbytte af retssagen«, som der står i lovforslaget? Og hvordan kan man undgå, at gruppessøgsmål bruges til at politisere med måske en bureaukratisk eller påståelig forbrugerombudsmand? Jeg siger ikke, at vi har en sådan, men man kunne forestille sig, at man *kunne* misbruge de her gruppessøgsmål i den retning.

Der er nogle spørgsmål, der trænger sig på ved frameldingsmodellen, og det er svært i bemærkningerne til lovforslaget at få øje på nogen meget, meget overbevisende argumentation for den model, og derfor vil vi selvfølgelig under udvalgsarbejdet sætte ekstra fokus på modellen, så vi er sikre på, at vi får en model, som er fornuftig, og som også sikrer dem, der ikke ønsker at være en del af en sag.

Men vi er positivt stemt over for tilmeldingsmodellen. Vi mener, at man aktivt skal gå ind i en retssag, og det gælder også søgsmål, som der er tale om her, i gruppe; man skal være indforstået med, at der nu føres en sag på vegne af en, når man går ind i de her sager.

Med de bemærkninger er vi parate til at se nærmere på lovforslaget under udvalgsarbejdet, så vi får et godt og gennearbejdet forslag, når vi er færdige med det i Retsudvalget.

Formanden:

Der er en kort bemærkning til ordføreren fra fru Karen Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Karen Hækkerup (S):

Jeg forstod på Dansk Folkepartis ordfører, at der kan være mennesker, som ikke har interesse i, at en sag bliver ført, og derfor skal de ikke bare automatisk stå på en liste over dem, som lægger sag an.

Det har jeg bare utrolig svært ved at forstå. Hvis nu et menneske rent faktisk er blevet snydt, hvorfor skulle vedkommende så ikke have interesse i, at sagen bliver ført. Hvad er det, man er så bekymret for, ved at man laver den her frameldingsmodel i stedet for en tilmeldingsmodel?

Som jeg ser det, er den her løsning den eneste rigtige til at sikre ressourcetsvage personer, som af den ene eller anden grund ikke når at få læst aviser, ikke ser det i fjernsynet, ikke bliver oplyst om, at de har mulighed for at være omfattet af en retssag. Den eneste mulighed for, at helt almindelige mennesker, som ikke har fulgt med i den politiske debat eller i medierne i det hele taget, også bliver omfattet af loven, er da, at man sikrer, at de ikke skal melde sig til, men at de kan nøjes med at melde sig fra.

Er ordføreren ikke enig i det?

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Jeg er da enig i, at vi skal finde en fornuftig model for det her, og der håber jeg, at det bliver et bredt flertal i Folketinget, der finder den rigtige model. Men der, hvor jeg synes, der kan være et problem, er, hvis en person oplever, at der bliver ført en sag på vegne af den pågældende ved domstolene, som vedkommende ikke ønsker skal føres. Der kan være mange forskellige årsager til, at man ikke ønsker at være en del af den sag.

Det kan da meget vel være, som fru Karen Hækkerup siger, at der også er mennesker, som ikke har været opmærksomme på sagen, og som gerne ville have været med, hvis de havde været opmærksomme på sagen, men det er nu engang den lidt ressourcerelevante proces, som vi synes, at de, der fører sagerne, skal kunne gennemgå. De har formentlig midlerne til på vegne af nogle mennesker at kunne gennemgå sager og føre dem på fornuftig vis, og så har de vel også kræfter til at spørge de personer, der har været involveret i den pågældende sag og er blevet ramt eller ikke ramt, om de vil være med.

Det rejser nogle principielle spørgsmål, som jeg synes er vigtige for vores frihedsrettigheder her i landet, at man kun er med i sager, hvis man rent faktisk selv ønsker det.

Formanden:

Så er det fru Karen Hækkerup for endnu en kort bemærkning.